

XOLOITZCUINTLE

To varianter:

Xoloitzcuintle sin pelo (uden pels)

Xoloitzcuintle con pelo (med pels)

Oprindelsesland: Mexico

Anvendelse: Standard: Vagthund.
Medium: Vagthund.
Miniature: Selskabshund.

Klassifikation: FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 6 (Racer af oprindelig type)
Uden brugsprøve.

Forord: Genet, der bevirker manglen på pels, er dominant, men ikke desto mindre fødes nogle hvalpe med pels. Avl med hårløs + hårløs vil give det mindste antal hvalpe med pels og har derfor været foretrukket. Det er blevet bevist, at sådan avl vil bevare og forbedre racens kvalitet.

Parring mellem to hårløse individer begunstiger fremkomsten af et dødeligt gen, der påvirker 25% af de homozygote hvalpe og kræver stor varsomhed. I betragtning af racens sjældenhed og de vanskeligheder, som nogle opdrættere kan have med at finde egnede avlspartnere, og for at tilvejebringe genetisk mangfoldighed, kan velbyggede hunde med pels bruges til avl, men aldrig fremstilles på en udstilling. Avl mellem to individer med pels er ikke tilladt. Avlsmaterialet af hunde med pels skal bestå af afkom efter registrerede forældre med mindst én generation af hårløs + hårløs bag sig.

Kødet af denne race blev i det før-spanske Mexico betragtet som en delikatesse og spist af de indfødte mexicanere ved særlige, rituelle ceremonier, og racen blev derfor stadig mere sjælden og var tæt på at uddø. Den Mexicanske Kennel Klub (Federación Canofila Mexicana) har reddet denne indfødte race og har brugt Xoloitzcuintle i sit logo siden 1940.

M. DAVIDSON

- Historie:** Racens oprindelse går langt tilbage i historien. Den indfødte befolkning spiste dens meget efterspurgte kød ved særlige ceremonier. Xoloitzcuintle blev anset for at være repræsentant for guden "Xolotl", fra hvem navnet tydeligvis stammer. Dens opgave var at ledsage de afdødes sjæle til deres evige hvilested. Racens hårløse variant kaldes også "perro pelón mexicano" (Mexicansk Hårløs Hund), mens varianten med pels blev kaldt "izcuintle" af de indfødte.
- Helhedsindtryk:** Den hårløse variant : En meget attraktiv hund, hvis vigtigste træk er den totale eller næsten totale mangel på hårvækst, med glat og blød hud. Den har en veproportioneret krop, rummeligt bryst, godt hvælvede ribben, lange lemmer og hale.
- Varianten med pels : En meget attraktiv, fuldpelset hund med de samme harmoniske proportioner som den hårløse variant. Pelsen kan have enhver farve, længde og tekstur. Kroppen er velproportioneret med et rummeligt bryst, godt hvælvede ribben, lange lemmer og hale.
- Proportioner:** Kroppen – målt fra skulderspids til sædeben og fra mankens højeste punkt til jorden – er en smule længere end høj, omtrent i forholdet 10 til 9. Tæver kan være lidt længere end hanner på grund af deres funktion i avlen. Skalle og næseparti er tilnærmelsesvis af samme længde.
- Temperament:** En Xoloitzcuintle er en stilfærdig og rolig hund, munter, opmærksom og intelligent, mistroisk over for fremmede, en god vagthund og en fortrinlig følgesvend. Den er aldrig aggressiv.
- Hoved:**
- Skalle : Af spidshunde-type, bred og stærk, kileformet. Set fra oven er den bred og elegant, smallere mod næsepartiet og uden særlig veldefineret nakkeknode. Overlinierne af skalle og næseparti er næsten parallelle.
- Stop : Let, men veldefineret.
- Næse : Næsen skal være mørk hos mørkfarvede hunde. Den kan være brun eller rosa hos bronzefarvede hunde, rosa eller brun hos blonde hunde og plettet hos plettede hunde.
- Næseparti : Set fra siden lige, med rektangulære, meget kraftige over- og underkæber.
- Læber : Stramme og tæt sluttende.
- Kæber, bid : *Den hårløse variant* : Stærke kæber. Fortænderne skal slutte perfekt i saksebid, hvor de øverste fortænder overlapper de nederste. Bagsiden af de øverste fortænder berører forsiden af de nederste, og biddet ligger vinkelret på kæberne. Tangbid, kant mod kant, er også tilladt. Fravær af nogle få fortænder, hjørnetænder, molarer, præmolarer eller drejede tænder trækker ikke fra ved bedømmelsen, da mange ikke har dybe rødder. Genetisk er hårløshed tæt knyttet til manglende tænder.
- Varianten med pels* : Der kræves fuldt tandsæt med sakse- eller tangbid.
- Tunge : Tungen hos en Xoloitzcuintle er i almindelighed rosa, men kan have sorte partier, pletter eller striber, hvad der er et almindeligt træk hos racen. Tungen må ikke hænge ud ved lukket mund.
- Kinder : Kun let udviklede.
- Øjne:** Middelstore og mandelformede, med et opvakt og meget intelligent udtryk. Farven kan alt efter hudfarven være sort, brun, nøddebrun, ravfarvet eller have gullige nuancer. De mørke farver foretrækkes, og begge øjne skal have samme farve. Øjenrandene skal være velpigmenterede i sort, brunt eller gråt hos mørkfarvede hunde. Lyse eller rosa øjenrande er tilladt hos lystfarvede hunde, selv om det ikke er den foretrukne farve.
- Ører:** *Den hårløse variant* : Ørerne er lange og store, udtryksfulde, meget elegante og af en fin tekstur; De kan minde om "flagermuseører". De skal bæres opretstående, når hunden er opmærksom, og i denne stilling ligger deres akser 50 til 80° fra vandret.
- Varianten med pels* : Ørerne er lange, store og elegante. De kan være opretstående eller hængende – alle positioner accepteres. Begge ører skal bæres på samme måde, når hunden er opmærksom.

Hals:

- Overlinie : Halsen bæres højt, med let buet overlinie.
- Længde : Forholdsmæssigt lang.
- Form : Slank, smidig, godt muskuløs og meget elegant.
- Hud : Huden på halsen er stram, elastisk og slutter tæt, uden løs halshud. Hvalpene kan have hudfolder, der forsvinder med alderen.

Krop: Med stærk bygning.

- Ryg : Overlinien er fuldkommen lige og vandret. Hunde med hængende eller opkrummet ryg er uønskede.
- Lænd : Stærk og muskuløs.
- Bryst : Set fra siden langt og dybt og når ned til albuerne. Ribbenspartiet er let hvælvet, men aldrig fladt. Set forfra har brystet god bredde ovenfor. Brystspidsen må ikke træde frem.
- Underlinie : Danner en yndefuld kurve. Bugen er muskuløs og moderat optrukken.

Hale: Lang og tynd, aftagende udefter. Hos den hårløse variant kan hårtotter forekomme. Hos varianten med pels er halen komplet beklædt med hår. Under bevægelse bæres den opefter i en bue, men må aldrig berøre ryggen. I hvile bæres halen hængende med en let krog mod spidsen. Hvis det er koldt, kan halen af og til bæres mellem bagbenene, men dette kan også tages som et tegn på skyhed. Halen skal næsten nå ned til haseleddet. Basis ligger i forlængelse af krydset, når hunden er i ro.**Lemmer:****Forpart:**

- Forben : Set forfra er forbenene lige og stillet lodret mod jorden.
- Skuldre : Flade og muskuløse med god vinkel skulderblad / overarm, hvad der giver en lang, fri og elegant bevægelse.
- Albuer : Stærke. De slutter tæt til brystet, aldrig udadrejede.

Bagpart: Set fra siden er krydset let konvekst med en hældning på ca 40° mod vandret. Som helhed er bagparten stærk og godt muskuløs, med moderat knævinkling.

- Bagben : Set bagfra er bagbenene fuldkommen lige og parallelle. Vinklen bækken / overlår samt knæ- og hasevinkel er passende åbne for at tillade en både fri og stærk bevægelse af benene. Kohaser bedømmes strengt. Set bagfra er bagbenene aldrig tæt stillede.

Poter: Poterne er middellange harepoter med hvælvede, tæt sluttede tæer. Hos den hårløse variant kan de have korte, grove hår, mens de er beklædt med hår hos varianten med pels. Klørerne er sorte hos mørkfarvede hunde, lysere hos bronzefarvede eller blonde hunde. Klørerne skal være klippede. Trædepuderne er stærke og robuste over for alle slags terræn. "Svømmehuden" mellem tæerne er veludviklet. Ulvekløer skal være fjernet på alle fire ben undtagen i lande, hvor det er ulovligt at fjerne dem.**Bevægelse:** Svarende til sine vinkler bevæger hunden sig frit med lange, elegante og spændstige skridt. Travet er hurtigt og flydende. Hoved og hale bæres højt.**Hud:** *Den hårløse variant* : På grund af den totale mangel på pels er denne races hud af stor vigtighed. Den er glat, følsom over for berøring og føles varmere som følge af den direkte varmeudstråling, der skyldes manglen på pels. Kroppens temperatur er dog den samme som hos andre hunde med pels. Til forskel fra behårede racer, der skiller sig af med varmen ved naturlig ventilation, kræver huden mere forsigtighed over for solen og vejret på grund af manglen på naturlig beskyttelse. Skrammer og ar har ikke indflydelse på bedømmelsen. Hunden sveder normalt gennem poterne (trædepuder og svømmehud), hvorfor den sjældent "halser", bortset fra i særdeles stærk varme. Den bør være fri for iøjnefaldende hudproblemer.

Varianten med pels : Huden hos denne variant er glat og skal være totalt beklædt med pels.

Pels:

Hårlag : *Den hårløse variant* : Denne races karakteristiske træk er den totale mangel af hår på kroppen (hårløs eller nøgenhund), men der findes dog nogle korte, grove og tykke hår af forskellige farver i panden og på oversiden af halsen. Disse hår må aldrig være mere end 2.5 cm lange og må aldrig danne en lang, blød "topknot". Der ses ofte grove hår på poterne og ved halespidsen, men manglen på sådanne hår påvirker ikke bedømmelsen.

Varianten med pels : Denne variant har pels over hele kroppen. Der vil ofte være meget lidt hårvækst på bugen og indersiden af bagbenene.

Farve : *Den hårløse variant* : Heldækkende, ensartede, mørke farver foretrækkes. Farverne omfatter sort, gråsort, skifergrå, mørkegrå, rødlig, leverfarvet, bronze og blond. Der kan også forekomme pletter af enhver farve, også hvide eller trefarvede aftegninger.

Varianten med pels : Pelsen hos denne variant kan have enhver farve eller kombination af farver i forskellige nuancer. Pelsen kan have enhver længde eller tekstur og dækker hele kroppen.

Størrelse:

Racen findes i tre størrelser, gældende for såvel hanner som tæver.

Standard : Fra 46 til 60 cm med en tolerance på +2 cm for hunde af topkvalitet.

Mellem : Fra 36 til 45 cm.

Miniature : Fra 25 til 35 cm.

Fejl:

Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på hundens sundhed og velbefindende.

- Hovedet meget bredt.
- Hos den hårløse variant forekomst af hår på kroppen andre steder end beskrevet ovenfor.
- Huden slap, løs eller rynket hos voksne hunde.
- Halsens hud løs, slap eller rynket hos voksne hunde.
- Udtalt løs halshud.
- Lyse, runde eller udstående øjne.
- Faldende kryds.
- Kohaser (snævre haser).
- Halen stramt oprullet over ryggen.
- Kort hale.
- Flade poter.

Alvorlige fejl:

- Atypiske hunde.
- Lang og smal krop med korte ben.
- Udhængende tunge (ved lukket mund).

Diskvalificerende fejl:

- Aggressivitet eller overdreven skyhed.
- Blå øjne eller blå pletter i øjnene.
- Overbid eller underbid (gælder begge varianter).
- Bidfejl, der tyder på fejlstillede kæber.
- Ører kuperet eller hængende (kun den hårløse variant).

- Kuperet hale.
- Hos den hårløse variant : Forekomst af hår andre steder end på hoved og ører, hals, poter og hale.
- Albinisme, blindhed eller døvhed.
- Størrelse over 62 cm eller under 25 cm.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

Standarden udgivet af FCI 18 APRIL 2007

*Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité,
FEBRUAR 2008*

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 2003 ☒ ☒ ☒